

Publicerad 2018-01-27 16:52 av Maria Thunholm

Havet

Långsamt närmar sig båten land,
där brisen smeker mina kinder,
vågorna smeker klipporna.

Ekan gungar stillsamt framför mig,
molnen dansar på den blå himmelen,
de blåa nyanserna kysser varandra.

Havet som smälter ihop med himlen,
intryck och känslor blir njutningar,
som den salta havsluften.

Livet tog mig bort från havet,
havet kallar på mig än idag,
havet tog min själ och mitt hjärta.

Havet kan vara lugnt,
det kan storma,
mitt hjärta är där havet är.

Vad jag än säger,
vad jag än gör,
jag tillhör havet och en dag ...

...havet tar mig hem till sig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Thunholm med Poeter.se id #33398 innehar upphovsrätten